

meg magát. Bűnös üzelmel és a nációkkal való együttműködése alapján felelőssé teszem szeretett testvéreink legyilkolásáért.¹⁴⁹

Mivel minisztere ragaszkodott ahhoz, hogy tisztázza magát e vádak alól, Kasztner 1953 májusában Chaim Cohen főállamügyészen keresztül becsületsértési pert indított Grünwald ellen. A tárgyalás 1954. január 1-jén kezdődött a Jeruzsálemi Kerületi Bíróságon, Benjamin Halevi bíró elnöklétével, de szinte azonnal el is napolták, hogy Grünwald ügyvédet fogadhasson. A folytatásra a következő hónapban került sor, miután Grünwald megtalálta védőjét, egy jó eszű fiatal ügyvéd, Shmuel Tamir személyében, aki Menachem Begin revizionista pártjával, a Heruttal rokonszenvezett.

A tárgyalás során egyértelművé vált, hogy Tamir vádjai nem kizárólag Kasztner ellen irányulnak. Állhatatos érveléssel összefüggést próbált kimutatni Kasztnernek a nációkkal folytatott tárgyalásai, valamint a Mapai pártnak és a Jewish Agencynek a britekkel való állítólagos „kollaborációja” között. Egyik célja annak bizonyítása volt, hogy Kasztner és a Mentőbizottság gyáván viselkedett, holott a varsói gettófelkelés vezetőinek példáját kellett volna követniük. A Mapai vezetőinek pedig a britekkel szemben kellett volna az Irgun taktikáját alkalmazniuk. Bírálói szerint Tamir végső célja a Sharett-kormány megdöntése és a Herut hatalomra segítése volt.

A tanúk közül elsőként Kasztnerrel szólították, aki legalább ugyanakkora hévvel igyekezett egyszer és mindenkorra megtisztítani a nevét a vádaktól, mint az ügyész. A kihallgatás első három napján áttekintette saját maga és a budapesti Mentőbizottság háború alatti tevékenységét. Amikor azonban Tamir kérdéseire kellett válaszolnia, egymás után követte el a baklövéseket. Egy értelmetlen hazugság és az annak leplezésére szolgáló további állításai éppoly sokat ártottak neki, mint az, hogy „barátai”, akiket kimentett a kolozsvári gettóból, vonakodtak tanúvallomást tenni mellette (lásd a továbbiakban). Sorsát az a nyilvánvalóan hamis és megmagyarázhatatlan kijelentése pecsételte meg, hogy nem tett Nürnbergben tanúvallomást Becher érdekében. Tamirnak persze gyerekjáték volt beszerezni Kasztner eskü alatt tett vallomásának hiteles másolatát, amely 1947. augusztus 4-én hangzott el Nürnbergben ifj. Benno H. Selcke, a Nemzetközi Katonai Törvényszék Amerikai Bizonyítási Osztályának kérdezőbiztosá előtt. E vallomásában többek között kijelentette:

Nem férhet kétség ahhoz, hogy Becher ama kevés SS-vezető közé tartozik, akiknek volt bátorságuk szembeszállni a zsidók megsemmisítésének programjával, és akik kísérletet tettek emberi életek megmentésére... Soha egyetlen pillanatig sem kételkedtem Kurt Becher jó szándékában... Úgy vélem, Kurt Becher rászolgált arra, hogy ügyét a szövetséges és a német hatóságok